

Sikaenergiaa

Lipposen hallitus on ollut yllämme vuoden ja EU vähän yli. Kun nämä kaksi yhdistyvät, onkin helppo arvata, että hyvin menee, mutta menköön: hallitus ja EU yhteisvoimin ovat onnistuneet järjestämään työttömille mukavaa ajankulua, EU:n ruoka-avun jonottamista.

Tämä ei kuitenkaan ihan vielä riitä, vaan meidän kaikkien on otettava lopultakin osaa yhteisiin säästötalkoisiin. Tuoreimpana osviittana hallitus on teettänyt ns. Linkki-tutkimuksen siitä, mitä pitää syödä, jotta energiaa säästyy. Sitähän on säästettävä nyt ihan kuin kaikkea muutakin, varsinkin kun emme ole saaneet viidettä ydinvoimalaa.

Ruokatutkimuksen tulokset ovat vakuuttavia ja järkeenkäypiä. Kannattaa syödä mieluummin sikaa kuin nautaa, koska sika kasvaa sianlihaksi vähemmällä rehulla ja energialla kuin nauta naudanlihaksi. Sialla on yleensä myös enemmän läskiä lämmikkeenään, joten sikalan lämmitykseen ei tarvita yhtä paljon öljyä tai sähköä kuin navettaan. Sitä paitsi hullun sian taudista ei ainakaan toistaiseksi ole raportoitu.

Sikaenergian säästämällä ei kuitenkaan yllättäen ole mitään tekemistä sen kanssa, että sian kärsä muistuttaa erehdyttävästi pistorasiaa. Tosiasiassa siitä ei tule wattiakaan sähköä, vaikka siihen minkälaisen töpselin tökkäisi.

Vielä sikaakin säästävää on kalan syönti, erityisesti silakan. Harri Holkerille naurettiin aikoinaan, kun hän esitti aivan samaa, mutta eipä naureta enää. Jos koko kansa lopettaisi lihansyönnin ja siirtyisi silakkaan, energiaa säästyisi yhtä paljon kuin huonelämmön pudottamisesta yhdellä asteella. Rahassa mitattuna se olisi miljardi vuodessa, ehkä enemmänkin, ilmoittavat tutkijat.

Mitä ilmeisimmin silakan energiansäästö perustuu siihen, että kala elää villinä ja vapaana järvestä, jota ei tarvitse lämmittää. Aivan ilman energiatappioita ei silti silakallakaan selvitä. Jos nimittäin jostakin yläjuoksun järvestä pyydystetään vaikkapa tonni silakoita, Arkhimedeen lain mukaan veden pinta laskee niiden tilavuuden verran. Silloin järvestä valuu jokeen tonnin verran vähemmän vettä voimalaitoksia pyörittämään, joten sähköä jää saamatta ja voimayhtiölle pitää maksaa siitä korvauksia.

Silakoilla tämä energiatappio on kuitenkin pienempi kuin esimerkiksi lohilla, koska lohet ovat isompia kaloja, joten niiden kalastuksessa veden pinta vähenee enemmän.

Ihanteellisin syöntikala olisi tietysti sähköankerias, mutta valitettavasti se on Suomessa kovin harvinainen. Se voitaisiin ensiksi tuikata töpseliin ja pyörittää sen sähköllä telkkaria Kauniiden ja rohkeiden verran. Kun sähköankerias olisi imetty tyhjiin energiasta, se syötäisiin pois.

Näin maallikkona voi kuvitella energiansäästöruoaksi myös hernekeiton. Ellei herneitä kasvateta kasvihuoneessa, niiden tuotantoon ei kulu muuta kuin ilmaista aurinkoenergiaa. Sitä paitsi hernekeitto on tunnetusti niin tuhtia tavaraa, että sen jälkituotoksella saattaisi hyvinkin saada pyörimään pienen tuulivoimalan.

